

אדר - מזל דגים

<<< כמה עובדות על דגי הים...>>>

<<< כריש ה"קרח הלבנה" המכונה "עמלץ" הוא הטורף הימי המסוכן ביותר בים. ארכו 11 מטרים ומשקלו 7 טון. העמלץ בולע את טרפו בשלמות. בקיבתם של כרישים אלו נמצאו צבי ים ואריות ים באורך 2 מטרים. תוחלת חייו מגיע למאה שנה.

<<< מבין דגי הגרם שגופם בנוי מעצמות הדג הארוך ביותר הוא דג ה"רגלקוס" שארכו 8 מטרים והוא נפוץ בכל הימים. צבעו של ה"רגלקוס" כסוף, יש לו סנפיר גב ורוד לכל ארכו ומספר קרניים שיוצאות מראשו.

<<< הדג הכשר הגדול ביותר הוא דג הטונה שמשקלו מגיע ל- 600 ק"ג. רוב מיני הטונה נמצאים בסכנת הכחדה. בישראל נמכרים בכל שנה 20 מיליון קופסאות שימורי טונה.

<<< דגי ה"הרינג" מצויים בכל האוקיינוסים והימים והם הדגים הנפוצים ביותר בעולם. מספרם מגיע לכמה אלפי מיליארדים.

<<< הדג הניצוד ביותר הוא ה"אנשובי פרואגי" - 11 מיליון טון בשנה. אחריו דג ה"בקלה" - 3 מיליון טון, ה"הרינג" - 2.4 "טונה אטונס" - 1.9 ודג ה"סלומון" - 1.5 מיליון טון.

<<< הדג הקטן ביותר בעולם וגם בעל החיים הקטן ביותר מבין בעלי החוליות הוא ה"דג הילדותי" האוסטרלי. ארכו 7 מ"מ ומשקלו אלפית גרם.

אוצר הפלאות

בגדי הכהנים - עדיין קיימים ברומי ומכפרים על עם ישראל

במסכת יומא איתא: "אמר רבי חמא בר חנינא, מאי דכתיב את בגדי השרד לשרת בקודש, אלמלא בגדי כהונה לא נשתייר משונאין של ישראל שריד ופליט".

ובפשטות כוונת הגמרא הוא שהכהנים הלבושים בבגדי כהונה ומקריבים הקרבנות, מכפרים על בני ישראל וכן פירש רש"י.

ופירוש חדש ונפלא מצאתי בפירוש **רבינו אליקים ממגנצא ז"ל** על מסכת יומא וזה לשונו: "אילמלי בגדי כהונה שנשתיירו שעדיין הן קיימים ברומי ומכפרין עדיין על ישראל והיינו בגדי השרד", ששרדו ונשארו קיימים.

מקום תורה מוקם בידי שמים...

"בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן" [מ.יז]

הוקם המשכן - הוקם מאליו [רש"י]
המשכן הוקם על ידי הקב"ה מבלי שיד אדם נקפה אצבע להקמתו, כפי שמבאר רש"י בשם המדרש: "שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כבוד הקרשים שאין כח באדם לזקפן... אמר לא עסוק אתה בידך, נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו. וזהו שנאמר: 'הוקם המשכן - הוקם מאליו'".

המדרש מספר שכאשר ראה רבי חנינא בן דוסא את העולים לרגל מביאים קרבנות, רצה אף הוא להשתתף עמם אך מפאת עניו לא התאפשר לו הדבר.

יצא אפוא החוצה והבחין בסלע גדול. "אותו אבאי", החליט. הוא סיתת אותו באמנות רבה וכספיים את המלאכה יצא השוקה לחפש סבלים.

התגלו לפניו מלאכים בדמות סבלים והם הסכימו לעזור לו בתנאי אחד: "ובלבד שתתן אצבעך עמנו" - שגם הוא יניח את אצבעו וישתתף איתם בסחיבת הסלע ומיד מצא עצמו בירושלים - והמלאכים נעלמו. נמצינו לסידים שהדבר היחיד שנדרש מן האדם, כאשר הוא חפץ להקים מקום תורה, הוא להניח את אצבעו ולהתמסר מצידו לעבודה - ולכל השאר ידאג כבר הקב"ה.

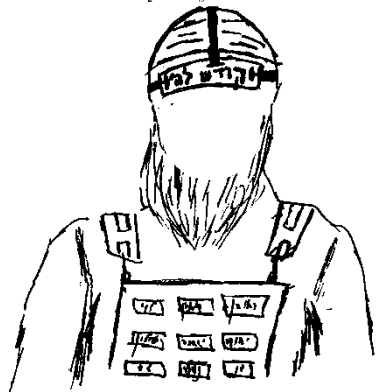
חפש ברש"י

מה היתה הדרך בה יצרו במשכן את - חוטי הזהב לחושן ולאפוד?

ציור בפרשה...

"וישאל את ציורי נזר הקודש מה טהור ויכתבו עליו אכתב פתוחי חותם קודש"

ל"ה" [ט"ז-ט"ח]

"וכסף פקודי העדה" [ל"ח - כ"ה]

רבי חיים אליעזר וקס, רבה של קאליש היה נשיא קופת רבי מאיר בעל הנס למען עניי ירושלים. ויהי בימים ההם, התרגשה שנת בצורת קשה על ארץ ישראל, הרעב היה כבד וגבאי הכולל, הריצו מברק מהרב מקאליש שהפעם הם זקוקים לעזרה גדולה במיוחד, הרבה יותר מכל שנה.

הזמין הרב את השד"ר הראשי ר' פלטיאל, הראה לו את המברק ועודדו לצאת לפעולה מיידית. ר' פלטיאל נסע לכפר אחד בו התגורר עשיר יהודי וסיפר לו על הרעב שניחת על יושבי עיר הקודש והמקדש. גביר זה היה אחד התורמים הנכבדים של קופת רבי מאיר בעל הנס והשד"ר קיווה שלאור המצב הקשה יתרום עתה העשיר בכפליים.

ר' פלטיאל התכונן לתרומה גדולה אבל לא האמין שהגביר ישאל אותו 'מה היא עלותו של כל הסיוע ליושבי ירושלים'... השד"ר השיב שלהשערותו מדובר בסכום של כעשרת אלפים רובל שבהם ישכרו אונייה ויטעינוה בכל מצרכי המזון וישגרוה היישר לירושלים.

הגביר נתרצה מיד לתת את כל הסכום בתנאי שהרב מקאליש ימכור לו תמורת זאת את כל חלקו לעולם הבא... למשמע הדברים, נקשו עצמותיו של השד"ר זו לזו. למרות שהכיר הרב זה שנים רבות, לא ידע מה תהיה תגובתו כשישמע את בקשתו של הגביר. בלב רוטט הוא מתדפק שוב על דלת ביתו של המרא דאתרא דקאליש ומעביר לו את הבקשה.

והרב, בצדקתו הגדולה ובדאגתו לעניי ירושלים לקח את מעילו ומקלו וצעד במהירות אל... בית הדין של העיר, שם מכר - בעדים - את כל חלקו לעולם הבא. הגביר מילא את הבטחתו ושילשל לידיו של השד"ר את כל הסכום המדובר ותהי הרווחה ליושבי ירושלים.

אשריהם לצדיקים אלה המקיימים את הפסוק "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך", כפשוטו.

חנות "הצדק והישר"

"אלה פקודי המשכן - משכן העדות"

רבי עזרא הררי רפול מארם צובא בעל "הכין עזרא", היה איש ישר ונאמן בכל הליכותיו, משאו ומתנו היה באמונה וקידש שם שמים במעשיו. כדוגמא לישרו מספרים עליו כי במשך תקופה מסויימת עסק במכירת סחורות שונות והנה הגיעה תקופת המלחמה והדרכים נעשו משובשות בגייסות. העלו כל הסוחרים את מחיריהם והיוקר האמיר, אולם היחיד שלא העלה את מחיריו אפילו בפרוטה אחת היה רבי עזרא. הנהגתו המופלאה גרמה לקידוש שם שמים כאשר שכניו הנכריים השתוממו על הגינותו היתרה והיו מכנים את חנותו בשם: "חנות הצדק והישר".

פעם ביקש ממנו אדם אחד שיחתום בעבורו על ערבות של הלוואה בסכום גדול. והנה הגיע מועד הפירעון ולא היה בידי הלווה מה לשלם. פנה המלווה לרבי עזרא ותבע ממנו לשלם את החוב בהיותו ערב להלוואה.

מיד כששמע את הדבר, שילם רבי עזרא ונתן בידו את הסכום המלא. הלה השתומם מאד, שכן רגיל היה לרדוף אחר הערבים זמן רב עד שהיו עומדים בדיבורם למחצה לשליש ולרביע ותמה בפניו: "מהיכן היה לך סכום גדול כזה כדי לפרוע מיד את ערבותך?". ורבי עזרא הביט בו במבט משתומם ואמר: "מה הפרוש מהיכן? ברגע שקיבלתי על עצמי להיות ערב, מיד הכנתי את כל הסכום, מחשב שמא לא יהיה בידי הלווה לפרוע את חובו במועדו".

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שניים מקרא ואחד תרגום!